

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 26 czerwca 2023 r.

DIH-3.707.38.2023.AB

DECYZJA DIH - III/51/2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c oraz art. 93 ust. 2 z ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr NRB-11/2023 o karze pieniężnej Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 13 kwietnia 2023 r. (nr akt: NRB.8361.36.2023), na mocy której przedsiębiorcy ARTOM BIS spółka jawna M. Kowalczyk – J. Żebrowski z siedzibą w Bydgoszczy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu:

- 1) nieumieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży oraz nieprzekazanie na stronie internetowej lub w formie komunikatu informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, co narusza art. 37 ust.4 tej ustawy;
- 2) nieumieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży oraz nieprzekazanie na stronie internetowej lub w formie komunikatu informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 7 - 9 marca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Kujawsko-Pomorskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRB.8361.36.2023 z 7 marca 2023 r., przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxx] (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”, „spółką”).

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), nie dokonano zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę przeprowadzono m.in. na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Kontrolę przeprowadzono w obecności wspólnika spółki, który był zgodnie z KRS upoważniony do reprezentowania kontrolowanej spółki.

W toku kontroli ustalono, że przedsiębiorca prowadził sprzedaż detaliczną m.in. sprzętu audio i video oraz urządzeń fiskalnych zarówno w placówce stacjonarnej, jak również za pośrednictwem dwóch sklepów internetowych. W związku z tym, że kontrolowany posiadał w ofercie sprzęt elektryczny, podlega on obowiązkowi dystrybutora, określonym w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2022 r. poz. 1622), (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym” lub „ustawą o zużytym sprzęcie”).

W toku kontroli ustalono, że ww. przedsiębiorca wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, tj. w kontrolowanej placówce oraz na stronach sklepów internetowych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie, a wskazujących że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Dodatkowo inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że zarówno w placówce, jak i na stronach sklepów internetowych, przedsiębiorca nie uwidoczniał informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W trakcie trwania kontroli inspektorzy na podstawie art. 16 ust.1 pkt 5 ustawy o Inspekcji Handlowej zażądali od kontrolowanego niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, dot. uwidocznienia brakujących informacji. W dniu zakończenia kontroli stwierdzono, że zgodnie z żądaniem inspektorów wyeliminowano opisane wyżej nieprawidłowości.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 9 marca 2023 r. (nr akt kontroli NRB.8361.36.2023), do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Kujawsko-Pomorski WIIH zawiadomieniem z dnia 17 marca 2023 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Jednocześnie poinformowano przedsiębiorcę, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do wypowiedzania się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądania akt sprawy i sporządzania z nich notatek i odpisów.

W dniu 13 kwietnia 2023 r. Kujawsko-Pomorski WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, w zw. z art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie, wydał decyzję na mocy której, kontrolowanemu przedsiębiorcy, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków dystrybutora, określonych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W dniu 28 kwietnia 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Kujawsko-Pomorskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W powyższym odwołaniu strona wniosła o uchylenie niekorzystnej i krzywdzącej decyzji.

Pismem z dnia 8 maja 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 13 kwietnia 2023 r. (nr akt: NRB.8361.36.2023 oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała ze swoich praw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów sprzętu elektrycznego i elektronicznego, przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytym sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Natomiast zgodnie z art. 93 ust. 4. jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że kontrolowany przedsiębiorca nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży oraz na stronach sklepów internetowych, informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży oraz na stronach sklepów internetowych, informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Tym samym działania Kujawsko-Pomorskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W złożonym odwołaniu strona wniosła o uchylenie niekorzystnej i krzywdzącej decyzji Inspekcji Handlowej, jednocześnie zobowiązując się do zachowania należytej staranności w kolejnych latach działania. Przedsiębiorca uważa, że kara w wysokości 5000 zł za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży oraz nieprzekazanie na stronie internetowej informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu i ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, jest w opinii przedsiębiorcy niewspółmierna do uchybienia oraz nieprzystająca do wyników ekonomicznych firmy. Przedsiębiorca wskazał, że od kilkadziesiąt lat tworzy miejsca pracy i odprowadza podatki do Skarbu Państwa. Ponadto w toku kontroli podjęto działania naprawcze i uzupełniono brakujące informacje. Jednocześnie przedsiębiorca odniósł się do trudnej sytuacji finansowej związanej z okresem pandemicznym wojną na Ukrainie i rosnącymi opłatami.

Z uwagi na oferowanie do sprzedaży sprzętu elektrycznego kontrolowany przedsiębiorca, spełnia definicję dystrybutora, a więc bezsprzecznie podlega obowiązkom informacyjnym, o których mowa m.in. w art. 37 ust. 4 i 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 za dystrybutora – uważa się osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt. Natomiast za udostępnianie na rynku zgodnie z pkt 17 ww. artykułu rozumie się dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że podstawą do wymierzenia kary ww. przedsiębiorcy, było naruszenie przepisów ustawy o użytym sprzęcie, tj. stwierdzenie w pierwszym dniu kontroli braku wszystkich informacji wymaganych art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie. Powyższe zostało udokumentowane w Protokole kontroli z 9 marca 2023 r. NRB.8361.36.2023, w sposób jasny, zrozumiały, jak i niewymagający dodatkowych wyjaśnień czy ustaleń, do którego również kontrolowany nie wniósł uwag. Nie ma w tym wypadku wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego, nie kwestionuje go również sam przedsiębiorca, wskazuje jedynie, w odwołaniu, że stwierdzone nieprawidłowości zostały niezwłocznie naprawione.

Odpowiadając na argumenty zawarte w odwołaniu, Prezes UOKiK wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie. Podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Organ drugiej instancji podkreśla, że ustawa o użytym sprzęcie w sposób jednoznaczny stanowi, że przedsiębiorca musi umieścić w punkcie sprzedaży w miejscu widocznym informacje (podkreślenie Prezesa UOKiK), o których mowa w art. 37 ust. 4 w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz art. 39 pkt. 2 ww. ustawy. Przepisy ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wprost regulują również kwestie związane ze sprzedażą na odległość, wskazując, że dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu. Powyższy zapis dotyczy zarówno obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 37 ust. 4, jak również przekazania informacji o punktach zbierania użytego sprzętu. Powyższe obowiązki dystrybutorów zostały sformułowane w sposób jasny i niebudzący wątpliwości. Każdy podmiot gospodarczy zobligowany jest do znajomości przepisów dotyczących jego działalności i respektowania ich. Konsekwencją nieprzestrzegania obowiązującego porządku prawnego w przypadku ujawnienia nieprawidłowości jest zastosowanie przewidzianych w ustawie o użytym sprzęcie sankcji.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawodawcy było umożliwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci użytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, poprzez dostęp do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjąć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego

umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 niezależnie od prowadzonej przezeń powierzchni sprzedaży, jak również formy sprzedaży, czy będzie to sprzedaż stacjonarna czy za pośrednictwem Internetu. Nawet jeżeli dystrybutor nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że w większym sklepie ma możliwość nieodpłatnego pozostawiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Obowiązek przekazania informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu dotyczy zarówno przedsiębiorców prowadzących sprzedaż sprzętu elektrycznego i elektronicznego w placówkach stacjonarnych, jak również prowadzących sprzedaż poprzez sklepy internetowe. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczenie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu jego działalności i sposobu jej prowadzenia (sklep stacjonarny czy internetowy), powinien mieć uwidocznione informacje wynikające z art. 37 ust. 4 w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 1 - 3, jak również wynikające z art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytych sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej (co miało miejsce w tej sprawie). Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy oraz mając na uwadze powyższe, organ drugiej instancji informuje, iż nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Prezes UOKiK przypomina, że stronie wymierzono karę pieniężną z tytułu niewykonania dwóch obowiązków informacyjnych określonych w ustawie o zużytych sprzęcie, tj. braku informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz braku informacji, określonej w art. 39 pkt 2 ww. ustawy zarówno w placówce detalicznej jak i na dwóch stronach sklepów internetowych. Tym samym przedsiębiorca w żadnej mierze nie zrealizował ciążących na nim obowiązków i naruszył prawo w stopniu znacznym. O mało znaczącej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o zużytych sprzęcie można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny (np. brakowałyby tylko niektórych zapisów). Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. Z materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że strona nie zamieściła żadnych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4 (w związku

z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. W konsekwencji powyższego, konsumenci zostali pozbawieni całkowicie dostępu do istotnych dla nich informacji. W opinii organu drugiej instancji w niniejszej sprawie nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa, ponieważ przedsiębiorca całkowicie nie zrealizował nałożonych na niego obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego powinien zapoznać się ze wszystkimi przepisami, regulującymi tego typu działalność i się do nich stosować. Spełnienie obowiązków informacyjnych, o których mowa w ustawie o zużytym sprzęcie, było zależne jedynie od strony, a uwidocznienie w punkcie sprzedaży wymaganych informacji, czy umieszczenie ich na stronie internetowej, zdaniem organu drugiej instancji, nie wymagało od przedsiębiorcy zbyt dużego wkładu pracy czy zaangażowania.

Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie, aby organ mógł zastosować przepisy art. 189f § 1 pkt 1 Kpa

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Kujawsko-Pomorski WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, jak również uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, dokonał również właściwej analizy przesłanek zawartych w art. 189f Kpa. Kujawsko – Pomorski WIIH właściwie uznał, m.in. że rodzaj i zakres naruszenia jest istotny z punktu widzenia konsumentów. Organ dodatkowo podkreśla, że kara została wymierzona w dolnej granicy możliwej do nałożenia kary określonej w art. 92 pkt 5 (od 5 000 zł – 500 000 zł) i 6 (od 5 000 zł – 300 000 zł) tej ustawy. Kara pieniężna ustalona przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH na poziomie 5 000 zł, zdaniem organu drugiej instancji została ustalona na poziomie najniższym z możliwych, biorąc pod uwagę, ustalony przez ustawodawcę szeroki przedział wysokości kary oraz, że przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków wynikających z dwóch przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, tj. art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt. 2 ww. ustawy, zarówno w placówce detalicznej stacjonarnej jak i dwóch sklepach internetowych.

Jednocześnie odnosząc się do wskazywanej w odwołaniu ciężkiej sytuacji finansowej, organ informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz.

2651 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o użytych sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o użytych sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Mając na uwadze powyższe w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wnoszących postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

1. [xxxxxxxxxxxxxx]
2. Kujawsko-Pomorski WIIH
3. a/a